

عنوان مقاله:

مقایسه مبنایی دو روش آموزش سنتی و الکترونیک و پیش بینی نسل بعدی آموزش

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

میلاد ریحانیپور - کارشناس آموزش ابتدایی، دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی

انسیه شاکری - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان

عباس مرادی - کارشناس آموزش ابتدایی، کارمند رسمی آموزش و پرورش

پوریا زارعی ششده - کارشناس آموزش ابتدایی، کارمند رسمی آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر در پی آن است که به مقایسه مبنایی دو روش آموزش سنتی و الکترونیک بپردازد و بر اساس یافته ها، بتواند نسل بعدی آموزش را پیش بینی نماید. به منظور دستیابی به هدف مطالعه پیش رو، از روش پایه ای تحلیل استدلال های عقلانی با تکیه بر مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است. نتایج بدست آمده نشان می دهد که هر کدام از دو روش آموزشی سنتی و الکترونیک در کنار مزایا و کاربری فراوانی که دارند، همواره خود را با چالش هایی روبرو می بینند که تا حدود زیادی فرآیند یاددهی- یادگیری را متأثر از خود می سازند. یافته ها برآنند که معایب پیش روی آموزش سنتی، در واقع مزایای آموزش الکترونیک بوده؛ و برعکس مزایا و فواید آموزش سنتی، چالش های آموزش الکترونیک می باشد؛ بر همین اساس، ترکیب هر دو روش آموزشی ضرورت خواهد یافت تا آموزش در چهره ی نه چندان غریب، یادگیری ترکیبی مثمر ثمر واقع شود. به نظر می رسد که دریچه ی تحول در روش های آموزشی، از آموزش الکترونیک می گذرد؛ و برپایه تحول همین سیستم آموزشی و همچنین توجه به رشد روزافزون دانش و توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات، آموزش تمام الکترونیک و غرق در تکنولوژی، دور از انتظار نباشد.

کلمات کلیدی:

آموزش، آموزش سنتی، آموزش الکترونیک، پیش بینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/738856>

